

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma:	Kfv.I.37.361/2026/2.
A tanács tagjai:	dr. Tóth Kincső a tanács elnöke dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró dr. Figula Ildikó bíró dr. Heinemann Csilla bíró dr. Kalas Tibor bíró
A felperes:	felperes (cím1)
A felperes jogi képviselője:	Dr. Wahl István Ügyvédi Iroda eljár: dr. Wahl István ügyvéd (cím2)
Az alperes: Hivatal	Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási (1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 52.)
Az alperes jogi képviselője:	dr. Oravecz László kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	energiaüggyel kapcsolatos közigazgatási jogvita
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a felperes (16. sorszám alatt)
A felülvizsgálni kért jogerős határozat:	a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.131/2025/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes, mint projekt cég a Budapest VIII. kerület belterület helyrajzi szám 1 hrsz.-ú, cím 3 szám alatti, tulajdonában álló ingatlanon 84 lakásból és 4 üzlethelyiségből álló épületet épített és azokat értékesítette. A felperes az ingatlanon létesített felhasználási helyre a jogelőd Kft. engedéllyessel 2020. április 30. napján egyetemes villamosenergia szolgáltatói szerződést kötött, határozatlan időre, ESZ „A1” „nem lakossági felhasználó” ügyféli státuszban, az annak megfelelő díjszabással. 2021. szeptember 1. napjától a felhasználási hely ellátását az Zrt. engedélyes (a továbbiakban: Engedélyes) vette át, a felperes korábbi egyetemes szolgáltatói szerződése a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Vet.) 99/D. §-a alapján megszűnt, egyidejűleg a felperes és az Engedélyes között a törvény erejénél fogva új egyetemes szolgáltatói szerződés jött létre, a felperes ügyféli státusza nem változott, a szerződéses jogviszonyuk 2022. december 31. napjáig állt fenn.

[2] A lakóépületben 2021 januárjától az önálló lakásokba beszerelésre kerültek az egyéni fogyasztómérők, így az elkészült 84 lakásban a felszerelt egyedi mérők alapján történt a számlázás.

[3] Az ingatlannak 2020. március 16. napjától a felperesen kívül további két természetes személy tulajdonosa volt. A társasházi lakások tulajdonjog-fenntartással történő értékesítése 2019.12.19. és 2021.09.09. között megtörtént. A felperes 2022. április 2. napján kérte a használatbavételi engedély megadását, a használatbavételi engedély 2022. április 27. napján vált véglegessé. A társasház előalapítását 2017. november 9. napján jegyezték be az ingatlan-nyilvántartásba, míg a társasház ingatlan-nyilvántartási bejegyzése a 37815/2023/22.12.13. számú határozattal történt meg.

[4] A felperes a használatbavételi engedély kérelmezését (2022. április 2.) követően több alkalommal (2022. november 15-én, 2022 decemberében két alkalommal) megkereste az Engedélyest lakossági tarifa alkalmazása végett, majd további hat alkalommal kérte a számlái 2022. április 2. napjára visszamenőleges korrekcióját a lakossági tarifa alapján, amely kérelemhez (a 2023. január 18-i levele mellékleteként) csatolta a társasház alapító okiratát és a végleges használatbavételi engedélyét. Az Engedélyes a kérelmeket azzal az indokkal utasította el, hogy az alkalmazott tarifa a felperes üzleti partner minősége alapján megfelelően került meghatározásra.

[5] A társasház részéről 2023. május 23. napján érkezett szerződéskötési igény az annak közös képviseletét ellátó Bt.-től, amelyet az Engedélyes elfogadott, így 2023. május 23. napjától a társasház „A1” lakossági felhasználóként egyetemes szolgáltatás keretében vételez villamos energiát.

[6] A felperes 2024. április 8. napján panasszal fordult az alpereshez a Vet. 3. § 42. pontjának (Lakossági fogyasztó definíciója) második fordulatára hivatkozva, kérte a lakossági egyetemes szolgáltatásra való jogosultsága megállapítását és az Engedélyes számlakorrekciók elvégzésére kötelezését.

[7] Az alperes a 2024. június 4. napján kelt H 2362/2024. számú határozattal a felperes panaszát elutasította. A határozat indokolásában rögzítette, hogy a felperes gazdasági társaságként nem vált jogosulttá lakossági fogyasztóként egyetemes szolgáltatási szerződést kötni, arra a lakóépületet, mint felhasználót képviselő társasház vagy lakásszövetkezet jogosult. A gazdálkodó tevékenységet végző felperes lakossági egyetemes szolgáltatási szerződéskötése nem lehetséges. Az egyetemes szolgáltatásra való jogosultságát a felperes azzal kívánta igazolni, hogy „társasházként” működik, azonban a felhasználási hely társasházra való átírását nem kezdeményezte korábban, az Engedélyes jogszerűen járt el, amikor a lakossági egyetemes szolgáltatásba való besorolási kérelmet elutasította.

[8] A felperes keresetében kérte elsődlegesen az alperes határozatának megváltoztatását akként, hogy a bíróság kötelezze az Engedélyest arra, hogy 2022. április 2-ával a lakossági díjszabás szerint módosítsa a kiállított számlákat és a különbözetet térítse részére vissza. Másodlagos kérelme a határozat hatályon kívül helyezésére és az alperes új eljárásra kötelezésére irányult. Perköltséget igényelt.

[9] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, a határozatában foglaltakat fenntartotta. Perköltséget igényelt.

Az elsőfokú ítélet

[10] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 2025. február 11. napján meghozott 106.K.703.156/2024/12. számú ítéletével a keresetet elutasította, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján, mivel azt alaptalannak ítélte. Az indokolásban rögzítette, hogy a felperes a jogosultságát kizárólag a Vet. 3. § 42. pontja második mondatára alapítottan állította, amelyet az első mondatára (a főszabályra) tekintet nélkül, attól teljesen függetlenül vélt alkalmazhatónak. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint azonban a nemzeti rendelkezés második fordulata nem értelmezhető az első mondatától függetlenül, a második mondat egyfajta kiegészítő szabályként funkcionál. A lakóépület közös fogyasztása tekintetében biztosított lakossági fogyasztói jogosultság elhatárolása a felhasználás tényleges jellege szerint történik: a háztartási célú felhasználás lakossági fogyasztói minőséget alapoz meg, a gazdasági célú felhasználás viszont ezt kizárja. A felperes maga hivatkozott arra keresetében, hogy projektcéggként a lakóépület felépítésére, és a lakások, üzlethelyiségek eladására alakult Állításával ellentétben a jövedelemszerző tevékenysége az épületben nem csak az épület felépítéséig, hanem a lakások eladásáig tartott. Ez a gazdasági tevékenység önmagában kizárja annak a lehetőségét, hogy lakossági fogyasztóként egyetemes szolgáltatásra legyen jogosult.

[11] Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy az Engedélyes nem a Bt.-vel kötött lakossági szerződést, hanem a társasházzal, mivel a Bt. a társasház képviselőjeként eljárva, annak javára szerződött.

A jogerős ítélet

[12] A felperes fellebbezésére eljárva a Fővárosi Ítéltábla (a továbbiakban: másodfokú bíróság) a 2026. február 18. napján meghozott 2.Kf.700.131/2025/5. számú jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján, mivel a felperes a fellebbezésében nem adott elő olyan érvelést, amely az elsőfokú ítéletben foglaltak megdöntésére alkalmas lenne.

[13] Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan tette vizsgálat tárgyává, hogy a Vet. 3. § 42. pont második fordulata megalapozhatja-e a számlakorrekció iránti igényt, s alappal rögzítette, hogy a felhasználás tényleges jellege alapozhatja meg a lakossági fogyasztói jogosultságot. A másodfokú bíróság önmagában a felperes jogi személy gazdasági társaságként való létét olyan körülménynek tekintette, amely kizárja a lakossági fogyasztói státusz megállapítását, mivel gazdasági társaságként szükségszerűen jövedelemszerzés céljából gazdálkodó tevékenységet folytat, függetlenül attól, hogy az adott fogyasztási helyen a vételezett villamosenergiát ilyen gazdasági célra használta-e fel.

[14] A felperes fellebbezési érveit alaptalannak értékelte. Úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a Vet. 3. § 42. pont második fordulata helytálló értelmezésével jutott arra a helyes jogkövetkeztetésre, miszerint a felperes mint igényérvényesítő gazdasági társasági mivolta kizárja a perbeli esetben lakossági fogyasztóként való figyelembevételét.

A felülvizsgálati kérelem

[15] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte elsődlegesen a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogerős ítélet megváltoztatását, a keresetnek helyt adva a jogszabálynak megfelelő döntés meghozatalát, másodlagosan a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, harmadlagosan a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítását. Perköltségigénnyel élt.

[16] A befogadhatóság indokaként a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), illetve ab) alpontját jelölte meg és előadta, hogy a befogadás az ügyben a joggyakorlat egységének, avagy továbbfejlesztésének biztosítása és a felvetett jogkérdés különleges súlya miatt szükséges. Rámutatott, hogy a perben vitatott a Vet. 3. § 42. pontjának második fordulatának értelmezése, amely meghatározza a lakossági fogyasztó definícióját, amely tekintetében kérdés, hogy az a szerződő fél alanyi minőségéhez (gazdasági társaság, társasház, magánszemély stb.) vagy ettől teljesen függetlenül a felhasználási hely tárgyi rendeltetéséhez (lakóépület közös fogyasztás) kötött-e. Idézte a Vet. 3. § 42. pontjának 2015. május 9-ig hatályos rendelkezését, amely az ügyben releváns. Álláspontja szerint nincs egységes joggyakorlat abban, hogy a Vet. 3. § 42. pontjának második fordulatában felsorolt

feltételeknek megfelelő lakóépület használatbavételi engedély kiadása (véglegessé válása) után, de még a társasház bejegyzése előtt, a már lakóépületként funkcionáló ingatlan tekintetében a kivitelező gazdasági társaság, mint eredeti szerződő fél jogosult-e lakossági tarifára a társasház által felhasznált villamos energia közös mérője szerinti fogyasztás tekintetében. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a jogszabály szövegébe szubjektív feltételként emelte be a társasházi jogállást, amelyet a Vet. hivatkozott szakasza nem tartalmaz, ezért a jogértelmezést jogszabályellenesnek tartja. A másodfokú bíróság pedig a felperesi jogi személy gazdasági társaságként való létét tekinti akként, hogy az kizárja a lakossági fogyasztói státusz megállapítását. A felperes álláspontja szerint ez ellentétes a hivatkozott értelmező rendelkezés azon kitételével, amely szerint a lakossági fogyasztó „az így vásárolt villamos energiával nem folytat jövedelemszerzés céljából gazdasági tevékenységet.”

[17] Kifejtette, hogy a földhivatalok túlterheltsége miatt országos szinten is több olyan új építésű lakóingatlan-projekt valósul meg, ahol a használatbavétel és a társasházbejegyzés között nem rövid átmeneti időszakban a kivitelező gazdasági társaság, mint lakossági fogyasztó lehetne a szerződő fél, elkerülve, hogy a társasházi lakóközösséget a közös fogyasztás tekintetében a bejegyzési határidők túllépése miatt hibájukon kívül jogtalan hátrány érje. Jelenleg nincs olyan kúriai eseti döntés vagy jogegységi határozat, amely egyértelművé tenné, hogy a kivitelező gazdasági társaságot a „lakossági fogyasztó” státusz akkor sem illeti meg, ha egyébként a törvényi feltételek maradéktalanul fennállnak és a társaság a vásárolt villamos energiával már nem folytat jövedelemszerző tevékenységet, hiszen az általa épített többlakásos lakóépület már elkészült. A jogerős ítélet szerint a jogosultság megállapításánál kizárólag annak van jelentősége, hogy mely szermény kíván szerződni az Engedéllyessel a villamosenergia felhasználására. Ez jogbizonytalanságot szül a közüzemi szolgáltatók és a gazdasági társaságként szerződő felek jogviszonyában, és a jogi szabályozással ellentétes szolgáltatói gyakorlatot eredményez. Mindezek alapján a joggyakorlat egységének megteremtése és a jogszabály helyes értelmezésének rögzítése érdekében a felülvizsgálati eljárás lefolytatását elkerülhetetlennek tartja.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – a következők szerint – nem állnak fenn.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmében a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha:

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[20] A Kp. 117. § (4) bekezdésének rendelkezése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt

– a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A Kp. 117. § (4) bekezdése valamennyi, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt befogadhatósági okhoz indokolási kötelezettséget ír elő, részletesen indokolni azonban csak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjához kapcsolódó befogadási kérelmet kell. A jogalkotó az indokolási kötelezettség előírásával lehetőséget ad a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára annak kifejtésére, hogy mely indokok mentén tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését, mert csak így kerülhet abba a helyzetbe a Kúria, hogy a kérelem előterjesztőjének szempontjából vizsgálja a befogadhatóságot.

[21] A Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására, ugyanis a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozó kérdés, ezáltal indokolt-e a felülvizsgálati kérelem befogadása és érdemi elbírálása. A Kúria kiemeli, hogy a befogadásról szóló döntés során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő voltára hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van lehetőség.

[22] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontját jelölte meg befogadhatósági okként, így a Kúria a befogadhatóságot ezen okok mentén vizsgálhatta.

[23] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelmet a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében általánosságban akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának első fordulatában szabályozott befogadási ok az alsóbb fokú bíróságok által hozott határozatok közötti eltérés esetén alapozhatja meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A felperes kizárólag jelen perbeli ügy tekintetében, az elsőfokú és a jogerős ítélet viszonylatában mutatta be a bíróság jogértelmezését, amelyet jogszabálysértőnek tart, ez az álláspontja azonban nem támaszt alá széttartó joggyakorlatot, mivel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet helybenhagyásával elfogadta az abban kifejtett jogértelmezést, emellett pedig reagált a felperes fellebbezési érveire. A jogszabálysértésre alapított hivatkozás nem támasztja alá a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja szerinti befogadhatósági ok fennállását. A felperes nem nevesített olyan alsóbb fokú bírósági határozatokat, amelyek felvetnék a joggyakorlat széttartó voltát vagy a jogegység megbomlásának veszélyét, és ilyen határozatokról a Kúriának sincs tudomása. A jogerős ítélet kapcsán olyan elvi jelentőségű jogkérdést és a kialakult bírói gyakorlat körébe tartozó olyan döntéseket, amelyek okán a jogegység megbomlásának veszélye fennállna, a Kúria nem azonosított.

[24] A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, azonban annak követése a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.35.542/2021/2., Kfv.37.025/2021/2.), vagy az meghaladottá vált. A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja körében hangsúlyosan

hivatkozott ugyan a joggyakorlat továbbfejlesztésére, azonban annak szükségességét alátámasztó tény, körülményt nem adott elő, a jogfejlesztés körében nem jelölte meg, hogy milyen korábbi jogértelmezéstől kíván eltérni, a jogfejlesztést miben és milyen okból látja indokoltnak. A fentiek szerint tehát a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja szerinti befogadhatósági ok nem áll fenn.

[25] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja alapján a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha annak értelmezéséről korábban még nem foglalt állást, és a jogegység iránti igény túlmutat a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozaton. A Kúria egységes gyakorlata szerint a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, azaz a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön és a Kúria iránymutatása szükséges. Az ügy társadalmi jelentősége pedig különösen akkor minősül befogadási oknak, ha az adott jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás azonban ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában.

[26] Jelen perbeli esetben a felülvizsgálati kérelemben előadottak nem valószínűsítik a felvetett jogkérdés különleges súlyát, a lakossági felhasználó fogalmát tekintve a felperes a Vet. 3. § 42. pontjának 2015. május 9-ig hatályos rendelkezése értelmezését tartja szükségesnek, ugyanakkor ezen definíció vonatkozásában nem tapasztalható az ügyek tömeges előfordulása sem általában, sem kifejezetten gazdasági társaság által értékesítés céljára épített ingatlanok villamosenergia felhasználására nézve. Ennélfogva a felperes érvelése a felmerült jogkérdés egyedi tényállású ügyön túlmutató súlyát, más jogalanyok jogi helyzetére való tömeges befolyását nem támasztja alá, így a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja szerint sem indokolt a befogadás.

[27] A fentiekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja, ha a befogadhatóságra vonatkozó indokok a megnevezett befogadhatósági okok fennállását, így a joggyakorlat egységének megbomlását *vagy a vitatott jogkérdés különleges súlyát nem valószínűsítik.*

Záró rész

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzésben határozott.

[30] A végzés ellen a további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontjában foglalt rendelkezés zárja ki.

Budapest, 2026. június 11.

dr. Tóth Kincső a tanács elnöke, dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró, dr. Figula Ildikó bíró, dr. Heinemann Csilla bíró, dr. Kalas Tibor bíró